
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

PAVLAK & PARTNERI d.o.o.

Splitska 2
51 000 RIJEKA/CROATIA
tel. 385(0)51 322173, fax: 385(0)51 322174
Trg bana Josipa Jelačića 3
10 000 ZAGREB/CROATIA
tel. 385(0)1 4831590, fax: 385(0)1 4831592

email: lawfirm@pavlakipartneri.com

**Odvjetnici: Sanjin Pavlak, Gracijela Katić Pavlak,
Viktor Pezelj**

U Rijeci, 30. lipnja 2026.

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
- putem –
TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
Poslovni broj: St-58/2026

PREDLAGATELJ: FINA RC OSIJEKA, Jegerova 3

DUŽNIK: DB TIM d.o.o. za ugostiteljstvo u stečaju Nijemci, Trg kralja Tomislava 6,
OIB 22606150282,
zastupan po punomoćnicima u Odvjetničkom društvu Pavlak & partneri d.o.o. Rijeka

**ŽALBA STEČAJNOG DUŽNIKA
PROTIV TOČKE V. RJEŠENJA OD 16. LIPNJA 2026.**

-
1. Stečajni dužnik pravovremenom žalbom pobija točku V. izreke rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-58/2026-23 od 16. lipnja 2026. u dijelu kojim je Davorka Horvat, u ime i za račun stečajnog dužnika, upućena na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Vukovar, u iznosu od 373.145,92 EUR.
 2. Pobijano rješenje doneseno je uz bitnu povredu odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje te pogrešnu primjenu materijalnog prava.
 3. Sud je pobijanu odluku obrazložio isključivo navodom da za tražbinu Republike Hrvatske „postoji ovršna isprava (rješenje Ministarstva financija, Porezna uprava, Područni ured Zadar od 16. lipnja 2025. – članak 140. stavak 2. točka 1. Ovršnog zakona)“, slijedom čega je primijenio članak 266. stavak 4. Stečajnog zakona. Takvo obrazloženje nije dostatno niti omogućuje ispitivanje pravilnosti i zakonitosti pobijanog rješenja.
 4. Prije svega, članak 266. stavak 4. Stečajnog zakona predstavlja iznimku od općeg pravila prema

kojem se na parnicu upućuje vjerovnik čija je tražbina osporena. Stoga je prvostupanjski sud bio dužan prethodno utvrditi sve odlučne činjenice iz kojih proizlazi da vjerovnik doista raspolaže ovršnom ispravom koja opravdava primjenu navedene iznimke. U konkretnom slučaju takva utvrđenja uopće nisu sadržana u pobijanom rješenju.

5. Sud nije utvrdio da je upravo porezno rješenje od 16. lipnja 2025. pravni temelj prijavljene tražbine Republike Hrvatske u iznosu od 373.145,92 EUR, niti je utvrdio proizlazi li cjelokupni prijavljeni iznos iz tog rješenja ili se prijavljena tražbina sastoji od više pojedinačnih poreznih obveza. Iz obrazloženja nije moguće zaključiti odnosi li se navedeno porezno rješenje na cijelu prijavljenu tražbinu ili samo na njezin dio. Bez utvrđenja identiteta tražbine i identiteta isprave nije bilo moguće zaključiti da se upravo osporena tražbina temelji na ovršnoj ispravi u smislu članka 266. stavka 4. Stečajnog zakona.

6. Nadalje, sud nije utvrdio niti jednu činjenicu iz koje bi proizlazilo da je predmetno porezno rješenje steklo svojstvo ovršne isprave. U obrazloženju nije navedeno kada je rješenje dostavljeno poreznom obvezniku, je li postalo izvršno, na temelju koje zakonske odredbe je izvršno, postoji li potvrda izvršnosti niti je sud naveo na temelju kojih dokaza zaključuje da predmetna isprava ima svojstvo ovršne isprave. Umjesto utvrđenja odlučnih činjenica sud je samo paušalno konstatirao da ovršna isprava postoji, što ne predstavlja dostatno obrazloženje za primjenu članka 266. stavka 4. Stečajnog zakona.

7. Posebno se ističe da je na ispitnom ročištu osporena tražbina Republike Hrvatske upravo iz razloga što porezno rješenje nije pravomoćno, protiv njega je pravodobno izjavljena žalba i vodi se upravni postupak. Riječ je o odlučnim činjenicama koje mogu imati utjecaja na ocjenu ispunjava li predmetno porezno rješenje zakonske pretpostavke za primjenu članka 266. stavka 4. Stečajnog zakona. Međutim, sud nijedan od tih navoda nije ocijenio niti je dao razloge zbog kojih ih smatra neosnovanima ili pravno nevažnima. Stečajni dužnik kao dokaze za žalbene navode u prilogu uz žalbu dostavlja:

- *Zapisnik o obavljenom nadzoru kod poreznog obveznika, Klasa: UP/I 471-02/25-01/21, UR. BROJ: 513-0713-25-07 od 03. travnja 2025.*

- *Prigovor protiv zapisnika o obavljenom nadzoru od 28. travnja 2025.*

- *Porezno rješenje Klasa: UP/I 471-02/25-01/21, UR. BROJ: 513-07-13/07-25-09 od 16. lipnja 2025.*

- *Žalba protiv poreznog rješenja od 03. srpnja 2025.*

8. Jednako tako, sud nije naveo da je izvršio uvid u predmetno porezno rješenje niti je iz njegova sadržaja utvrdio činjenice odlučne za donošenje pobijane odluke. U obrazloženju nije naznačen broj poreznog rješenja, nije obrazložen njegov sadržaj niti je navedeno da je sud izvršio uvid u ispravu na temelju koje zaključuje da vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom. Takav način obrazlaganja ne omogućuje provjeru pravilnosti činjeničnih i pravnih zaključaka prvostupanjskog suda.

9. Pogrešno je i pozivanje suda na članak 140. stavak 2. točku 1. Ovršnog zakona kao jedinu osnovu za zaključak da vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom. Samo pozivanje na navedenu zakonsku odredbu ne oslobađa sud obveze da prethodno utvrdi jesu li u konkretnom slučaju ispunjene zakonske pretpostavke zbog kojih određeno porezno rješenje ima svojstvo ovršne isprave. Iz obrazloženja nije razvidno smatra li sud da predmetno rješenje ima svojstvo ovršne isprave zato što je postalo pravomoćno, zato što je postalo izvršno ili iz nekog drugog razloga. Pravni zaključak izveden je bez prethodno utvrđenih odlučnih činjenica, što predstavlja pogrešnu primjenu materijalnog prava.

10. Sud je time pogrešno primijenio članak 266. stavak 4. Stečajnog zakona. Naime, primjena

navedene odredbe pretpostavlja da je nedvojbeno utvrđeno postojanje ovršne isprave na kojoj se temelji upravo prijavljena i osporena tražbina. Budući da te pretpostavke nisu utvrđene niti obrazložene, nije bilo osnove da se na pokretanje parnice uputi stečajni dužnik. **U takvoj procesnoj situaciji trebalo je primijeniti opće pravilo Stečajnog zakona prema kojem se na parnicu upućuje vjerovnik čija je tražbina osporena.**

11. Odredba članka 266. stavka 4. Stečajnog zakona predstavlja iznimku od temeljnog pravila prema kojem teret pokretanja parnice snosi vjerovnik čija je tražbina osporena. Upravo zbog toga pretpostavke za primjenu navedene odredbe moraju biti nedvojbeno utvrđene, a ne pretpostavljene. U konkretnom slučaju sud nije utvrdio da prijavljena tražbina Republike Hrvatske proizlazi upravo iz poreznog rješenja na koje se poziva, da navedeno rješenje predstavlja ovršnu ispravu u smislu propisa koji uređuju porezni postupak i ovrhu, da je navedena isprava u trenutku ispitnog ročišta imala svojstvo ovršne isprave, niti da prijavljeni iznos od 373.145,92 EUR odgovara iznosu utvrđenom tom ispravom.

12. Umjesto utvrđenja navedenih odlučnih činjenica, prvostupanjski sud samo konstatira postojanje poreznog rješenja te iz toga neposredno izvodi zaključak da su ispunjene pretpostavke iz članka 266. stavka 4. Stečajnog zakona. Takvo obrazloženje predstavlja pravni zaključak bez prethodno utvrđenih činjenica.

13. Obrazloženje pobijanog rješenja ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama te ne omogućuje ispitivanje njegove pravilnosti i zakonitosti. Time nije zadovoljena obveza obrazlaganja sudske odluke koji proizlazi iz članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske i članka 6. stavka 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

14. Slijedom svega navedenoga predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske uvaži ovu žalbu, preinači točku V. izreke rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-58/2026-23 od 16. lipnja 2026. u dijelu koji se odnosi na tražbinu Republike Hrvatske te na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine uputi vjerovnika Republiku Hrvatsku, a podredno da u pobijanom dijelu ukine prvostupanjsko rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje uz nalog da utvrdi sve činjenice odlučne za primjenu članka 266. stavka 4. Stečajnog zakona.

Dužnik p.p.